

Allerjide Yılın Makaleleri

Epidemiyolojik Çalışmalarda Allerjik Duyarlılığı Değerlendirmede Test Edilecek Allerjen Sayısı: Avrupa Topluluğu Solunum Sağlığı Araştırması I

P.J. BOUSQUET*, R. HOOPER*, M. KOGEVINAS**, D. JARVIS*, P. BURNEY*

* Imperial College, Emmanuel Kaye Building, London, UNITED KINGDOM

** Department of Social Medicine, Faculty of Medicine, Heraklion, Crete, GREECE

Clin Exp Allergy 2007;37:780-7.

Arka Plan: Birçok klinik ve epidemiyolojik çalışma IgE duyarlılığının sıklığını deri testleri ve/veya serum spesifik IgE'yi kullanarak ölçmüştür. Bu çalışmaların çoğu sadece bir ülkede ve o ülkeye uygun allerjenlerden seçilmiş bir test takımı kullanılarak yapılmıştır. Çok-merkezli çalışmalarda, test edilecek allerjenlerin sayısı maliyetler nedeniyle sınırlandırılmıştır. Bu durumda, çalışmalar arasında duyarlı kişilerin sıklığını karşılaştırmak zordur.

Amaç: Bir kişinin duyarlılığını göstermek için test edilmesi gereken allerjenlerin sayısını ve tipini tanımlamak.

Metod: Denekler Avrupa Topluluğu Solunum Sağlığı Araştırması I'den seçildi. Bütün deneklere en yaygın allerjenlerden dokuzu ile deri testi yapıldı. Ek olarak, bazı merkezlerde iki yerel allerjen de test edildi.

Bulgular: Dokuz allerjen kullanıldığında 11.355 denegın %35.6'sı duyarlıydı. Duyarlılığın sıklığı test edilen allerjenlerin sayısındaki artışla yükseldi. Yedi allerjen neredeyse bütün duyarlı denekleri tanımlamakta yeterliydi. Bir fazla allerjen kullanmak, birçok ülkede duyarlılık sıklığını %0.5'ten daha az arttırdı. Yerel allerjenin eklenmesi genel tahmini sıklığı sadece %1 kadar arttırdı. Bu artış İrlanda'da görülmedi ve Birleşik Krallık'ta daha az belirgindi (%0.3). Ancak Fransa'da (%2.6), Avusturya'da (%2.5) ve Belçika'da (%1.9) daha yüksekti.

Sonuç: Epidemiyolojik çalışmalarda yedi seçilmiş allerjen (*Dermatophagoides pteronyssinus*, ke-di, çayır, huş, zeytin poleni, *Alternaria* ve *Cladosporium*) hemen hemen bütün duyarlı denekleri tanımlar. Uluslar arası çalışmalar için standart panele yerel allerjen eklenmesi düşünülmelidir.

Yüksek Riskli İnfantlarda Yaşamın İlk Altı Ayında Probiyotik Verilmesi Atopik Dermatit Riskini Azaltmada Başarısız Kalır ve Allerjen Duyarlılığı Riskini Arttırır: Rastgele Kontrollü Bir Çalışma

A.L. TAYLOR*, J.A. DUNSTAN*, S.L. PRESCOTT*

* Perth, AUSTRALIA

J Allergy Clin Immunol 2007;119:184-91.

Arka Plan: Ön kanıtlara rağmen, probiyotiklerin allerjinin önlenmesindeki rolü açık değildir.

Amaç: Yüksek riskli infantlara erken probiyotik verilmesinin allerjik hastalığı önleyip önlemediğini belirlemek.

Metod: Allerjik kadınların (n= 231) yenidoğanları yaşamlarının ilk altı ayında *Lactobacillus acidophilus* (LAVRI-A1) veya plasebo aldılar. Çocuklar, altıncı ve 12. ayda atopik dermatit (AD) ve diğer semptomlar yönünden değerlendirildiler ve 12 aylıkken deri testleri yapıldı.

Bulgular: Toplam 178 infant probiyotik verilme dönemini tamamladı. Probiyotik grubunda olanlar belirgin olarak yüksek oranda *Lactobacillus* kolonizasyonu gösterdiler (p= 0.039). Altıncı ayda, probiyotik (n= 23/89; %25.8) ve plasebo (n= 20/88; %22.7) grubunda AD oranları benzerdi (p= 0.629). On ikinci ayda deri testi pozitif olan AD'li çocukların oranı probiyotik grubunda belirgin olarak yüksek iken (p = 0.045) AD oranlarında gruplar arasında fark yoktu. On ikinci ayda, probiyotik grubunda duyarlılık oranı belirgin olarak yüksekti (p= 0.030). Yaşamın ilk ayında dışkı kültüründe *Lactobacilli* veya *Bifidobacterium* varlığı sonraki duyarlılık veya hastalık riski ile ilişkili değildi; ancak, altıncı ayda *Lactobacillus* varlığı sonraki artmış inek sütü allerjisi riski ile ilişkiliydi (p= 0.012).

Sonuç: *L. acidophilus* ile erken probiyotik verilmesi yüksek riskli infantlarda AD riskini azaltmadı, artmış allerjen duyarlılığı ile birliktelik gösterdi. Artmış duyarlılığın uzun dönemdeki önemini ek çalışmalarla araştırılması gerekir.

Klinik Anlamlar: Bu bulgular, probiyotiklerin allerjinin önlenmesindeki rolünü tartışılır hale getirir.

Tüylü Hayvanlara Yeni Yoğun Maruziyeti Olan 158 Çocuk ve 128 Erişkinde Allerji Gelişimi Hakkında Prospektif Bir Çalışma

E. MILLQVİST*, A. JOHANSSON*, T. MANSSON*, M. BENDE*

* The Allergy Centre of the Central Hospital, Skavde, SWEDEN

Clin Exp Allergy 2007;37:948-53.

Arka Plan: Tüylü hayvanlara maruziyetin bu hayvanlara karşı duyarlılık ve allerjik semptomları arttırdığı veya azalttığı konusu halen tartışmalıdır ve bu konu hakkında ek bilgilere ihtiyaç vardır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, çocuk ve erişkinlerde tüylü hayvanlara yeni yoğun maruziyet ile ilişkili allerji gelişimini takip etmektir.

Metod: Köpek veya kedi almaya niyetlenen veya ailenin bir çocuğunun at sürmeye başlamaya niyetlendiği 68 aileden 138 ebeveyn ve 158 çocuk olmak üzere toplam 296 birey çalışmaya dahil edildi. Denekler, ilki yeni allerjen maruziyetinden önce, sonrakiler ise beş yıl boyunca yılda bir olmak üzere toplam altı kez incelendiler ve aynı zamanda allerji semptomlarını içeren anketler doldurdular.

lar. Her yıl kedi, köpek ve at için serum-spesifik IgE saptandı, yataklardan ve oturma odalarından tüy allerjenleri analiz edildi.

Bulgular: İki yüz elli altı denek değerlendirmeye alındı. Bunların 37'sinde çalışmanın başlangıcında allerjik duyarlılığın belirtileri vardı. Bu önceden duyarlı gruptan 4 (%11) çocuk yeni hayvanlarına, 6 (%16) çocuk ise bir başka hayvana karşı IgE antikorları geliştirdi. Çalışmaya girerken duyarlılığı olmayan 219 katılımcıdan, 1 (%0.4) erkek erişkin yeni hayvanına karşı duyarlılık geliştirirken, hiçbiri başka hayvanlara duyarlılık geliştirmede. Önceden duyarlı bireylerde çalışmanın başlangıcında belirgin olarak daha fazla allerjik semptom vardı, ama semptom skorları zaman içinde değişmedi.

Sonuç: İnsan yaşamının ilk yılı geçtikten sonra, ailede bilinen allerjiler olsa veya bireyin kendisi başka bir allerjene duyarlı ve allerjik semptomları olsa bile, yeni allerji gelişimini önlemek için evcil hayvanlardan uzak durmasını önermeyi destekleyecek güçlü kanıtlarımız yoktur. Yeni bir tüy allerjenine beş yıl maruz kalmak, duyarlı olsun veya olmasın, çocuk ve erişkinlerde bu hayvanlara karşı duyarlılığı etkiler gibi görünmemektedir.

Ulusal Kalp, Akciğer ve Kan Enstitüsü Ağır Astım Araştırma Programı Tarafından Ağır Astım Fenotipinin Nitelendirilmesi

W.C. MORE*, E.R. BLEECKER*, D. CURRAN-EVERETT*, S.C. ERZURUM*, B.T. AMEREDES*,
L. BACHARIER*, W.J. CALHOUN*, M. CASTRO*, K.F. CHUNG*, M.P. CLARK*, R.A. DWEIK*,
A.M. FITZPATRICK*, B. GASTON*, M. HEW*, I. HUSSAIN*, N.N. JARJOUR*, E. ISRAEL*,
B.D. LEVY*, J.R. MURPHY*, S.P. PETERS*, W.G. TEAGUE*, D.A. MEYERS*,
W.W. BUSSE*, S.E. WENZEL*

* Center for Human Genomics, Wake Forest University School of Medicine, Winston-Salem, NC 27157, USA

J Allergy Clin Immunol 2007;119:405-13.

Arka Plan: Ağır astım, astım morbiditesinin çoğunluğuna neden olur. Ağır hastalık gelişimine katkıda bulunan mekanizmaları anlamak önemlidir.

Amaç: Ağır Astım Araştırma Programı'nın amacı, ağır astımdaki patofizyolojik mekanizmaları anlamak için ağır astımlı kişileri tespit etmek ve nitelendirmektir.

Metod: Ağır olan ve olmayan astımlı kişilerde kapsamlı bir fenotipik nitelendirme (anketler, atopi ve solunum fonksiyon testleri, filebotomi, eksale nitrik oksit) yaptık.

Bulgular: Toplam 438 (204 ağır, 70 orta, 164 hafif) astımlı birey çalışıldı. Ağır astımlılar daha yaşlı ve uzun hastalık süresine sahip ($p < 0.0001$), daha çok günlük semptomları olan, acil sağlık hizmetlerini daha yoğun kullanan, sinüziti, pnömonisi olan ($p < \text{veya} = 0.0001$) kişilerdi. Ağır astımlılarda solunum fonksiyonları daha düşüktü ve belirgin bronkodilatör geri dönüşümlülüğü gösteriyordu ($p < 0.001$). Ağır astım grubunda deri testi ile atopi daha azdı ($p = 0.0007$), ama kan eozinofilleri, IgE ve eksale nitrik oksit seviyeleri hastalık şiddetini ayırt ettirmedi. Azalmış bir FEV₁, pnömoni öyküsü ve daha az deri testi pozitifliği ağır hastalık için risk faktörleriydi. Ağır astımlılarda erken hastalık başlangıç yaşı (< 12 yaş) daha uzun hastalık süresi ($p < 0.0001$) ve daha fazla acil sağlık bakımı, özellikle yoğun bakım ihtiyacı ($p = 0.002$) ile birlikteydi. Geç hastalık başlangıç ($> \text{veya} = 12$ yaş) daha düşük solunum fonksiyonu ve sinopulmoner infeksiyonlar ile birliktelik gösterdi ($p < \text{veya} = 0.02$).

Sonuç: Ağır astım bronkodilatörlere cevap veren anormal solunum fonksiyonu, sinopulmoner infeksiyon öyküsü, persistan semptomlar ve artmış sağlık hizmeti kullanımı ile karakterizedir.

Klinik Anlamlar: Ağır astımda solunum fonksiyon anormallikleri çoğu hastada geri dönüşümlüdür ve pnömoni, ağır hastalık gelişimi için bir risk faktörüdür.

Ölümcül Anafilaksi: Postmortem Bulgular ve Eşlik Eden Hastalıklar

P.A. GREENBERGER*, B.D. ROTSKOFF*, B. LIFSCHULTZ*

* Division of Allergy-Immunology, Departments of Medicine and Pathology, Northwestern University
Feinberg School of Medicine, Chicago, Illinois 14018,USA

Ann Allergy Asthma Immunol 2007;98:252-7.

Arka Plan: Anafilaksi, ani ölümün nadir nedenlerinden biridir. Ölüm sıklıkla dolaşım kollapsı, solunum durması veya her ikisine bağlı olarak gerçekleşir.

Amaç: Ölümcül anafilaksi vakalarında ölüm nedenlerini, anatomik bulguları ve eşlik eden hastalıkları araştırmak.

Metod: Bu çalışma, 25 belgelenmiş ölümcül anafilaksi vakasının retrospektif olarak değerlendirilmesidir. Her bir vakaya ait rapor ölümcül reaksiyonun detaylarını, tıbbi kayıtların derlemesini, laboratuvar ve otopsi bulgularını içeriyordu. Serum triptaz seviyeleri yedi vakada ölçülmüştü.

Bulgular: Anafilaktik ölümlerin yedisi ilaçlara, altısı radyokontrast maddelere, altısı arı sokmasına ve dördü besinlere karşı gelişmişti. Ortalama yaş 59'du. Anafilaktik reaksiyon 25 vakanın 21'inde 30 dakika içinde başlamış, 13'ünde 60 dakika içinde ölüm gerçekleşmişti. Ürtiker, 25 vakanın birinde oluşmuştu. Anafilaksi ile uyumlu anatomik bulgular otopsi yapılan 23 vakanın 18'inde ortaya çıkmıştı. Yirmi beş vakanın 22'sinde en az bir belirgin eşlik eden hastalık tespit edildi.

Sonuç: 1. Anafilaktik ölümlerin belirgin bir kısmını eşlik eden önemli bir hastalığı olan yaşlı hastalar oluşturdu;

2. Hemen hemen her vakada şiddetli anafilaksi 30 dakikadan daha kısa sürede başladı;
3. Yirmi üç vakadan 18'i anafilaksinin spesifik anatomik bulgularına sahipti;
4. Her beş vakadan biri kendi kendine epinefrin enjeksiyonu uygulamıştı; ve
5. Total serum triptaz seviyeleri yedi vakanın dördünde belirgin olarak yükselmişti.

F ORHAN

Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi
Çocuk Allerji Bölümü
TRABZON